

[Ministeren for offentlige arbejder]

den ankommende post. Omdelingen ville kun kunne ske til modtagere, der modtager posten gennem brevindkast eller i brevkasse, hvorimod post til forretninger, virksomheder m. v., der afleveres i forretningslokale el. lign., måtte henligge til mandag. Uanset dette ville følgen, særlig for distrikter, der hovedsagelig omfatter boliger, blive, at der ville være meget lidt post at omdele for det faste personale om mandagen. Dette vil derfor formentlig indebære, at der må foretages reduktion af det faste personale.

Jeg finder det som følge heraf ikke rimeligt at indføre en søndagsomdeling, der ligesom en ekstra omdeling på hverdage måtte blive af rent midlertidig karakter. Men bortset herfra kan man vist heller ikke med god ret anse et tilbud om beskæftigelse blot på en enkelt af ugens dage – tilmed søndag – for at være et tilbud, der opfylder lovens krav om rimelighed.

Den omstændighed, at jeg ikke finder specielt et bidrag til bekæmpelse af langtidsledigheden, som er indeholdt i spørgsmålet, egnede til iværksættelse, betyder ikke, at jeg udelukker andre muligheder for at øge beskæftigelsen i post- og telegrafvæsenet. Jeg kan oplyse, at der af generaldirektoratet er indledt undersøgelser for at få registreret eventuelle muligheder herfor, således at man kan træde hjælpende til, hvis det viser sig umuligt for arbejdsmarkedsnævnene, kommunerne og amtskommunerne at fremskaffe et tilstrækkeligt antal jobtilbud uden for statstjenesten.

Til *ministeren for Grønland* (26/7 78) af:

Steenholdt (Grønl.):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre sig, at den japaner, som for nylig i fredningstiden har skudt en isbjørn på indlandsisen, ikke tager skindet og kraniet ud af Grønland?«

(Spm. nr. 1054).

Begrundelse.

De grønlandske fangere, som har skudt isbjørne uden for fredningstiden, straffes med bøde og konfiskation af dyret, selv om undskyldningen for de fleste har været, at dyrene var angrebslystne.

Japaneren har angivet den samme grund, men hvorfor skal hans sag behandles mere lempeligt end de grønlandske fangeres?

Besvarelse (8/8 78):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Den japanske opdagelsesrejsende Naomi Uemura gennemrejser Grønland fra Kap Morris Jessup i nord til Narssarssuaq i syd. Uemura gennemfører turen alene efter at have været på Nordpolen, som han nåede den 1. maj 1978.

Turen i Grønland gennemføres med tilladelse fra ministeriet for Grønland og forventes afsluttet i begyndelsen af august, hvor Uemura forventes at være fremme i Narssarssuaq.

Den 5. juni 1978 skød Uemura på position 81.00° nord, 34.30° vest en isbjørn, der nærmede sig ham og hans hunde og var inde på 50 m afstand. Han rapporterede via sin radiokontakt hændelsen til myndighederne under hensyn til, at den fandt sted inden for grænserne af nationalparken, som er etableret i henhold til fredningslov for Grønland nr. 266 af 22. maj 1974.

I henhold til bekendtgørelse nr. 527 af 13. oktober 1977 om udførsel fra og indførsel til Grønland af udryddelsestruede vilde dyr og planter er det forbudt at udføre dyr eller dele deraf, som er omfattet af konvention af 3. marts 1973 (Washingtonkonventionen), som Danmark har ratificeret i juli 1977. Isbjørnen er omfattet af disse bestemmelser, og Uemura kan således ikke legalt udføre skind eller kranium af den nedlagte bjørn uden at falde ind under de for overtrædelse af fredningsbestemmelserne fastsatte straffesanktioner.

Da Uemura som anført selv har foretaget anmeldelse af hændelsen til myndighederne i Grønland, er der ikke for mig grund til at antage, at han skulle forsøge at begå overtrædelse af det bestående udførselsforbud. Uemura har i øvrigt under hele sin ekspeditionsforløb opfyldt hvert vilkår, som er stillet fra myndighedernes side i forbindelse med rejsens gennemførelse.

Uemuras endelige mål i Grønland er som anført Narssarssuaq. De stedlige politimyndigheder er anmodet om at drage omsorg for, at skind og kranium af den nedlagte bjørn, hvis disse dele medbringes af Uemura,